

Ἡ 29η ἐπέτειος τῆς Ἀρχιερωσύνης τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Κυπριανοῦ

ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ τοῦ Ἀσώτου, 11.2.2008 ἐκ.ἡμ., χάριτι Θεοῦ, ἐωρτάσθη καὶ ἡ 29η ἐπέτειος τῆς εἰς ἐπίσκοπον χειροτονίας τοῦ ἀσθενούντος Σεβασμ. Μητροπολίτου καὶ Πατρὸς ἡμῶν κ. Κυπριανοῦ.

Τὴν 7η Φεβρουαρίου, μνήμη τοῦ Ἁγίου Παρθενίου Λαμφάκου, ἀκριβῆς ἡμέρα τῆς ἐπετείου, οἱ δυσχερεῖς καιρικὲς συνθήκες δὲν εἶχαν ἐπιτρέψει τὴν προεξαγγελθεῖσα ἐόρτια Ἀγρυπνία.

Στὴν ἀναστάσιμη πανηγυρική Θεία Λειτουργία προΐστατο ὁ Θεοφιλ. Ἐπί-

σκοπος Ὁρεῶν κ. Κυπριανός, Ἀναπληρωτῆς Πρόεδρος, συμμετεῖχαν οἱ Θεοφιλ. Ἐπίσκοποι Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσόστομος καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμης καὶ ἄρκετοὶ Ἱερεῖς, Ἱεροδιάκονοι καὶ Ὑποδιάκονοι, ἔψαλαν δὲ ἰδιαίτερα ὠραία οἱ Χοροὶ τῆς Μονῆς καὶ παρέστη μέγα πλῆθος εὐσεβῶν, λαϊκῶν καὶ Μοναζουσῶν.

Θεῖον κήρυγμα ἐξεφώνησε κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ Κοινωνικοῦ ὁ Θεοφιλ. Γαρδικίου, ἐνῶ πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν» ὁ Θεοφιλ. Ἀναπληρωτῆς Πρόεδρος ἀνέγνωσε σχετικὸ ἐπετειακὸ λογύδριον, τὸ ὁποῖο δημοσιεύεται ἐν συνεχείᾳ.

Στὸ τέλος, ἔλαβαν οἱ ἐκκλησιαζόμενοι ὡς εὐλογία ἀπὸ ἑνα γλύκισμα καὶ μία φωτογραφία τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου μας ἐπὶ τῆς κλίνης τῆς

ἀσθενείας, φιλεύθηκαν στο Μέγαλο Ἀρχονταρίκι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ ἀρκετοὶ ἐξ αὐτῶν εἶχαν τὴν ἰδιαίτερη χαρὰ νὰ ἐπισκεφθοῦν καὶ λάβουν τὴν εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτάτου στο ἀναρρωτήριό του.

* * *

■ Ἐπὶ τῇ 29τηρίδι τῆς Ἀρχιερωσύνης τοῦ † Σεβ. Μητροπολίτου μας

Εὐγνώμων Μνεία Φωναῖς Αἰσίαις

Φιλόχριστοι ἀδελφοί μου
Θεοφιλέστατοι ἅγιοι Ἀρχιερεῖς καὶ συλλειτουργοί μου
σεβαστοὶ Πατέρες·
Ἐσσιώτατες Μητέρες·
τέκνα φωτόμορφα τῆς Ὁρθοδοξίας μας·
θεοφίλης ὁμήγουρις·

Ἡμέρον ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἡμᾶς συνήγαγεν...
Εὐγνώμων ἡ Σύναξις μας.

Εὐγνώμων ἡ Μνεία τῶν εἴκοσι ἑννέα ἐτῶν τῆς Ἀρχιερωσύνης τοῦ πολυσεβάστου Γέροντος, Ὁδηγοῦ καὶ Μητροπολίτου μας κυρίου Κυπριανοῦ.

Εὐγνώμων Μνεία Φωναῖς Αἰσίαις!...

Ἡ Δρυς δὲν ἔπεσε... ξυλεύοντες δὲν ὑπάρχουν...

Ὁ Γέροντάς μας ἤρεμα κατεκλίθη... Ἀναπεσὼν ἐκοιμήθη... Καὶ ἡ προσωρινὴ ἀνάπαυσις Του ἀπεδείχθη γιὰ ὅλους μας φυσίζως.

Ἐπὶ δυόμισυ μῆνες ἀσθενείας τοῦ θεοχαρίτωτου Μητροπολίτου μας διώνουμε, ἐν **μυστηρίῳ** καὶ **ἐκπλήξει**, τὴν ζῶσα παρουσία Του ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν.

Ἐκεῖνος ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ὁ Πατέρας μας, ὁ Ὁδηγός μας, ὁ Ποιμὴν ὁ Καλός, ὁ θυσιάσας καὶ θυσιάζων τὴν ζωὴν Του ὑπὲρ τῶν προβάτων.

Και θα ἔξακολουθῆ νὰ εἶναι ἀκόμη καὶ ὄταν ἀφυπνισθῆ καὶ ὅταν ἀνοίξῃ τὰς πτέρυγας Του καὶ ὑψωθῆ ἐκεῖ, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

* * *

«Καὶ ἰδοὺ, τρεῖς Μοναχοὶ ἔστηκαν πέραν τῆς θαλάσσης. Καὶ ἐγένετο φωνὴ πρὸς αὐτοὺς ἐκ τοῦ ἄλλου μέρους λέγουσα: **Λάβετε πτέρυγας πυρὸς καὶ δεῦτε πρὸς με!**... Καὶ οἱ μὲν δύο ἔλαβον καὶ ἐπετάσθησαν εἰς τὸ ἄλλο πέραν. Ὁ δὲ ἄλλος ἔμεινε καὶ ἔκλαιε σφόδρα καὶ ἔκραζεν. Ὑστερον δὲ ἐδόθησαν καὶ αὐτῷ **πτερά, οὐ μέντοι πυρὸς, ἀλλ' ἀσθενῆ καὶ ἀδύναμα.** Καὶ μετὰ καμάτου, καταποντιζόμενος καὶ ἀνιστάμενος, μετὰ θλίψεως πολλῆς ἦλθεν εἰς τὸ ἄλλο πέραν».

(Μέγα Γεροντικόν, τ. Δ', Κεφ. ΙΗ', § 14)

Και ἐδόθησαν στὸν Ὁδηγὸ καὶ Γέροντά μας πύρινα φτερά, τὰ φτερά τῆς Ἀγάπης καὶ τῆς Αὐτοθυσίας...

Και ἔλαβε πτέρυγας πυρὸς καὶ ἐπετάσθη εἰς τὸ ἄλλο πέραν, πρὸς Ἐκεῖνον, τὸν Μόνον, τὸν Ἐνα καὶ Μοναδικόν, τὸν Ἠγαπημένον, τὸν Νυμφίον...

Ἀλλὰ καὶ εἰς ἡμᾶς, τοὺς ἐν χαροποιῶ κατανύξει παρατηροῦντας τὸ φωτιστικὸ καὶ θεοποιὸ αὐτὸ πτερύγισμα πέραν τῆς θαλάσσης, ἐδόθησαν πτερά, ὄχι πύρινα, ἀλλ' ἀσθενῆ καὶ ἀδύναμα.

Ἀνίσχυρα βεβαίως ἔναντι τῆς κοσμικῆς ἀντιλήψεως, ἀλλ' ὄντως θεϊκὰ καὶ θεανθρώπινα, διαποτισμένα μὲ τὸ Αἷμα τοῦ Ἀμώμου Ἀμνοῦ, στὸν ζωοποιὸ Γολγοθᾶ.

Μᾶς ἐδόθησαν ἀπὸ τὸν Χριστοσφράγιστο Μητροπολίτη μας οἱ πτέρυγες τῆς **Εὐσπλαγχνίας** καὶ τῆς **Συμπάθειας** πρὸς τὸν πολυειδῶς πάσχοντα ἀδελφό μας.

Αἰσθάνομαι ἀνάγλυφη τὴν πατρικὴ Του αὐτῆ **Παρακαταθήκη** στὸ ἐσώτατο εἶναι μου καὶ συνεχῶς ἀκούω τὴν εὐλογημένη φωνή Του: «Νὰ ἐχῆς εὐσπλαγχνία στὴν καρδιά σου καὶ κάνε ὅ,τι θέλεις...».

Ἡ εὐσπλαγγνος καὶ συμπαθῆς καὶ ἐπιεικῆς στάσις ἔναντι τοῦ ἀπολωλότος προβάτου, ἔναντι τοῦ Ἀσώτου Υἱοῦ, ὁ ὁποῖος ἐπιστρέφει στὸν

Πατρικὸ Οἶκο, θὰ σὲ διδάξῃ καὶ καθοδηγήσῃ σὲ ὅλα τὰ ἄλλα ἀπλανῶς.

* * *

Ἀδελφοί μου χριστοπόθητοι καὶ θεοσφράγιστοι·

Ἄς εὐχαριστήσουμε σήμερα, ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς Ἀρχιερωσύνης τοῦ πολυσεβάστου Μητροπολίτου μας, ὡς εὐχαριστήσουμε τὸν Μέγα Ἀρχιερέα Χριστὸν καὶ Σωτῆρα μας, διότι μᾶς ἔδωσε ἕναν Ποιμένα τόσης δόξης καὶ ἀξίας.

Ἄς εὐχαριστήσουμε, φωναῖς αἰσίαις, τὸν θεοχαρίτωτο Γέροντα καὶ Πατέρα μας, διότι ἀναδείχθηκε, χάριτι Θεοῦ, σὲ μία ἀείζωη πηγὴ εὐεργειῶν γιὰ ὅλη μας τὴν Ἀγιοκυπριαντικὴ Οἰκογένεια.

Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ καὶ τῷ πνευματικῷ ἡμῶν Πατρί, περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκαν ἡμῖν;

Ἄς εὐχαριστήσουμε τὴν Ἀχραντο Μητέρα τοῦ Θεοῦ καὶ στοργικὴ Μητέρα μας Θεοτόκο, διότι ἡ προνοητικὴ Της ἀγάπη μᾶς ὑπενθυμίζει ἀπαύστως τὴν **Παρακαταθήκη** τοῦ θεοποθήτου Γέροντός μας καὶ μᾶς προτρέπει ἐνθουσιαστικά:

«Λάβετε πτέρυγας Εὐσπλαγχνίας καὶ δεῦτε πρὸς Με, διὰ νὰ εἰσαγάγω Ὑμᾶς εἰς τὴν χώραν τοῦ ἀνεσπέρου Φωτός, ἔνθα ἦχος καθαρὸς ἐορταζόντων καὶ δοξολογούντων τὸ Ἐσφαγμένον Ἀρνίον»·

ᾧ πρέπει πᾶσα τιμὴ, προσκύνησις καὶ εὐχαριστία, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν!

† Κυριακὴ τοῦ Ἀσώτου
11.2.2008 ἐκ.ήμ.

† Ὁ Ὁρεῶν Κυπριανὸς
Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος